

Ystävällisin terveisin

Ursula Immonen, piirisihteeri
ursula.immonen@sll.fi
puh. 044-258 0598
Uudenmaan ympäristönsuojelupiiri ry.
Kotkankatu 9, 00510 Helsinki
<http://www.sll.fi/uusimaa/>
uusimaa@sll.fi

Suomen luonnonsuojeluliitto ry.
Uudenmaan ympäristönsuojelupiiri ry.
Kotkankatu 9, 00510 Helsinki
uusimaa@sll.fi
<http://www.sll.fi/uusimaa/>

Helsingin kaupunki
Ympäristölautakunta

Asia: Lausunto
Luonnonsuojelualueiden rauhoitusesitykset Luukkiin, Pirttimäkeen ja
Hakjärvelle
Ympäristölautakunnan päätökset: 14.11.2006 § 391, 392 ja 393
Lausuntopyynnöt 74, 75 ja 76

Uudenmaan ympäristönsuojelupiiri kiittää lausuntopyynnöstä ja toteaa seuraavaa.

Alueen suojelu

Helsingin kaupungin omistamat maa-alueet käsittävät lähes kolmesataa hehtaaria jo tällä hetkellä eri suojeluohjelmissa olevia maita. Luontoarvoiltaan alueet ovat monimuotoisia ja arvokkaita. Alueen luontoarvot tulee turvata mahdollisimman kattavasti, joten Uudenmaan ympäristönsuojelupiiri toivoo asian etenemistä nopeasti.

Ensisijaisesti alueet on suojeltava luonnonsuojelulain nojalla. Kolmesta vaihtoehdosta Uudenmaan ympäristönsuojelupiiri katsoo parhaaksi alueiden liittämisen kansallispuiston osaksi. Kansallispuiston osana alueet tulisivat yhtenäisen hallinnoinnin piiriin, mikä olisi luonnonarvojen säilymisen kannalta parasta. Erilliset luonnonsuojelualueet aiheuttaisivat myös ylimääräistä hallinnointia ja tulisivat myös kuormittamaan sekä kaupungin- että valtionhallintoa tarpeettomasti.

Rauhoitusmääräykset

Kansallispuiston käyttöä määrittelevät ensisijaisesti rauhoitusmääräykset. LSL:n 13 § pykälässä todetaan, että "kansallispuistossa ... on luontoa muuttava toiminta kielletty." Tämä on lähtökohtana myös lain tarkoittamilla muilla luonnonsuojelualueilla (24 §). Uudenmaan ympäristönsuojelupiirin mielestä esitetyt rauhoitusmääräysten kohdat 1 ja 2 turvaavat perustamistavoitteiden toteutumisen. Sitä vastoin erillinen maininta esimerkiksi maastotapahtumista asettaa maastotapahtumat ja muun käytön

body3.txt

epätasa-arvoisiksi. Näin ollen maininta maastotapahtumista kohdassa 3 (Sallitut toimenpiteet) on perusteeton ja se tulee poistaa kaikista kolmesta rauhoitusesityksestä (lausuntopyyntö 74 sivulla 9, 75 s. 8 ja 76 s. 9, kolmas ranskalainen viiva, koko kappale pois).

Uudenmaan ympäristönsuojelupiiri katsoo lainvastaiseksi tilanteen, jossa rauhoitusmääräyksillä siirretään viranomaisvastuu muille tahoille. Tätä on myös esitetty rauhoitusmääräyksissä kohdassa 3, jossa vastuuta on siirretty valtiolta kaupungille ("Uudenmaan ympäristökeskus voi tarkemmin .. esitetyllä tavalla valtuuttaa..."). Viranomaisen tulee kaikissa tilanteissa turvata luonnonsuojelun perusteet eikä tehtävää voi siirtää muulle. Luonnonsuojelualueilla tulee kaikkea toiminta arvioida samoin perustein. Maininta valtuutuksesta tulee poistaa kohdasta 3 kaikissa kolmessa esityksessä. Kohdassa 4 esitetään selkeästi lain mukaiset perusteet rauhoitusmääräyksistä poikkeamiselle.

Natura-arviointi

Viranomaisen on huolehdittava tarpeellisten Natura-arviointien suorittamisesta lain säätämällä tavalla. Natura-arviointi (LSL 65 §) on tarpeellinen, jos on syytä epäillä toiminnan aiheuttavan haittaa suojelulle. Tästä on EY-tuomioistuimen linjaus nk. Vattimeri-päätöksessä. (Ks. esimerkiksi Ympäristöjuridiikka 1/2006. Pasi Kallio: Terve, ja kiitos simpukoista.) Arviointivelvollisuus koskee myös aiemmin jatkunutta toimintaa. Korostamme, että haitta-arviointi on tehtävä lintujen lisäksi myös luontodirektiivin luontotyypeille ja lajeille. Kaikkia toimintoja tulee arvioida samalla tavoin eikä tiettyä käyttömuotoa voi asettaa eriarvoiseen asemaan.

Hoito ja käyttö

Hoito- ja käyttösuunnitelmassa (LSL 19 § ja 24 §) "määritellään toimenpiteet puiston perustamistavoitteiden toteuttamiseksi" eikä siinäkään voida asettaa erityisiä poikkeuksia tietyille käyttäjäryhmille tai tapahtumille.

Alueet sijaitsevat pääkaupunkiseudun läheisyydessä ja ne ovat kovan käyttöpaineen alaisia. Virkistyskäyttö on runsasta varsinkin Luukissa ja Pirttimäessä. Alueet perustetaan kuitenkin ensisijaisesti luonnonsuojelualueiksi. Pohdittaessa erillisiä käyttömuotoja ja lupia, suojeluperusteet ovat käyttöä rajoittavia, jos toiminnasta on todennäköisesti haittaa luontoarvoille. Viranomaisen on valvottava kaikkea toimintaa samoilla perusteilla. Hoito- ja käyttösuunnitelmassa ei lähtökohtaisesti oteta kantaa erillisiin tapahtumiin tai alueen käyttömuotoihin, vaan se määrittelee keinot, jolla suojelua ylläpidetään. Hoito- ja käyttösuunnitelma ei myöskään voi "turvata" erikseen määriteltyjä käyttömuotoja (esimerkiksi maastotapahtumien järjestämistä). Tapahtumia järjestävien tahojen tulee noudattaa rauhoitusmääräyksiä. Alueen käyttöä määrittelevät siis ensisijaisesti aina suojeluperusteet.

Helsingissä 31.1.2007

Leo Stranius
puheenjohtaja

Ursula Immonen
piiris sihteeri